

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

26 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Boico Victor, Catan Liliana,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Vlas Elena în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 ianuarie 2021, în cauza penală în privința lui,

Șcerbani Ion XXXXX, născut la XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 04.08.2020 – 09.11.2020

instanța de apel: 02.12.2020 – 27.01.2021

instanța de recurs: 26.03.2021 – 26.05.2021

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Glodeni din 09 noiembrie 2020, cauza fiind examinată conform prevederilor art. 364¹ pct. (8) Cod de procedură penală, Șcerbani Ion a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(4) Cod penal și în baza acestei legi i s-a aplicat o pedeapsă sub formă de închisoare, pe un termen de 3 (trei) luni.

În baza art. 85 alin. (1) Cod penal, pentru cumul de sentințe, pedeapsa aplicată s-a adăugat în întregime la pedeapsa neispășită sub formă de 4 (patru) ani și 7 (șapte) luni închisoare, stabilită prin sentința judecătoriei Drochia (sediul Glodeni) din 25.04.2018, stabilindu-i-se o pedeapsă definitivă pe un termen de 4 (patru) ani și 10 (zece) luni, închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul pedepsei s-a dispus a fi calculat de la data pronunțării sentinței 09.11.2020, cu includerea în acest termen a termenului aflării acestuia în stare de arest preventiv de la 22.10.2020 până la 09.11.2020.

Măsura preventivă aplicată față de Șcerbani Ion sub formă de arest preventiv, s-a dispus a fi menținută, până la devenirea sentinței definitive.

A fost admis demersul acuzatorului de stat privind încasarea de la inculpatul Șcerbani Ion, în beneficiul statului a cheltuielilor privind

efectuarea raportului de expertiză judiciară nr.202006P0308 din 23.07.2020, în mărime de 306 (trei sute șase) lei.

A fost încasat de la Șcerbani Ion, în beneficiul statului cheltuielile pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr.202006P0308 din 23.07.2020, în mărime de 306 (trei sute șase) lei.

2. În sentință, prima instanță a constatat că, Șcerbani Ion la data de 14.07.2020 în jurul orelor 18:00, conform certificatului eliberat de către BÎT și DCA Glodeni cu nr.131 din 16.07.2020 nedeținând permis de conducere, în timp ce conducea mijlocul de transport VAZ 2106 cu numărul de înmatriculare XXXXX, prin s. Sturzovca, r. Glodeni, a fost stopat de către OP SP a Direcției de patrulare Nord a INSP, inspector superior Motruc Ion și la momentul verificării actelor Șcerbani Ion avea miros puternic de alcool, vorbă neclară, fapt care a trezit o bănuială rezonabilă precum că acesta conduce mijlocul de transport în stare de ebrietate, din care cauză a fost supus testării alcoolscopice la spitalul r. Glodeni.

Conform art.134¹² alin.(3) Cod penal, s-a reținut că-prin stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat se înțelege starea persoanei care are concentrația de alcool în sânge de la 0,5 g/l și mai mult sau concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,3 mg/l și mai mult.

Conform procesului-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei nr.315 din 14.07.2020, s-a stabilit că concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de către Șcerbani Ion, la momentul examinării la 14.07.2020 ora 09:15, constituie 0,48 mg/l.

Conform raportului de expertiză judiciară nr.202006P0308 din 23.07.2020, s-a stabilit că în proba de sânge, prezentată pe numele cet. Șcerbani Ion, s-a depistat alcool etilic în cantitate de 0,86 g/l.

Prin acțiunile sale intenționate, Șcerbani Ion, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin.(4) Cod penal - conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, acțiune săvârșită de către o persoană care nu deține permis de conducere.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către avocatul Racoviță Ion în numele inculpatului Șcerbani Ion, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței Judecătoriei Drochia sediul Glodeni din 09 noiembrie 2020.

3.1. În motivarea cererii de apel avocatul Racoviță Ion în numele inculpatului Șcerbani Ion a menționat:

- pedeapsa aplicată față de inculpat este prea aspră, fără a fi luate în considerație faptul, că acesta a recunoscut vina, se căiește de cele comise, are

la întreținere 4 copii minori, ceea ce ar fi permis instanței de a-i aplica o pedeapsă mai blândă;

- luându-se în considerație sentințele anterioare de condamnare, solicită executarea acestora în mod separat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 ianuarie 2020, a fost admis apelul avocatului Ion Racoviță în numele inculpatului Șcerbani Ion, casată sentința parțial, inclusiv din oficiu conform art. 409 alin. (2) Cod procedură penală, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Șcerbani Ion a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, la pedeapsa închisoare pe termen de 3 (trei) luni cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 85 alin. (1) Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa stabilită s-a adăugat parțial pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Drochia, sediul Glodeni din 25.04.2018, stabilindu-i lui Șcerbani Ion pedeapsa definitivă închisoare pe termen de 4 (patru) ani 8 (opt) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul pedepsei stabilite urmând a fi calculat începând cu data de 27.01.2021, cu includerea în termenul pedepsei a perioadei aflării inculpatului în stare de arest de la 22.10.2020 până la 27.01.2021.

În rest au fost menținute dispozițiile sentinței.

4.1. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat că, prima instanță la stabilirea pedepsei inculpatului nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal.

În această ordine de idei, instanța de apel a reiterat că, potrivit prevederilor art. 75 Cod penal, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

De asemenea, instanța de apel a reținut și prevederile art. 61 Cod penal, conform cărora, pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă

conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța de apel a relevat că, circumstanțele agravante prevăzute de lege în art.77 Cod penal au un caracter exhaustiv. La stabilirea pedepsei, instanțele judecătorești pot recunoaște ca agravante numai acele circumstanțe care au fost stabilite de organele de urmărire penală, au fost indicate în rechizitoriu, (art.296 alin.(2) Cod de procedură penală) și numai dacă au fost susținute de acuzatorul de stat în dezbaterile judiciare.

Instanța de apel a reținut că prin rechizitoriu (f.d.65 verso), inculpatului Șcerbani Ion nu i-a fost reținută careva circumstanță agravantă, astfel, instanța neîntemeiat a reținut în sarcina inculpatului circumstanța agravantă „săvârșirea infracțiunii prin orice formă de participatie”.

Totodată, ce ține de circumstanțele atenuante, instanța de apel a indicat că deși prin rechizitoriu acestuia i-a fost reținută recunoașterea vinei, instanța nu a indicat-o.

Astfel, instanța de apel ținând cont de prevederile art. art.61, 75 Cod penal, citate supra, de gradul de pericol social al infracțiunii, fapta fiind săvârșită cu intenție directă, potrivit art.16 Cod penal aceasta calificându-se ca ușoară, a recunoscut vina-circumstanță atenuantă, s-a căit sincer de cele comise, la fel și de faptul că anterior inculpatul a mai fost în conflict cu Legea penală, deci nu a făcut concluziile respective și nu a mers pe calea corijării, se caracterizează pozitiv, cu purtare corectă în familie și locuri publice, căsătorit, cu patru copii minori la întreținere, neangajat în câmpul muncii, încălcări de ordine publică nu are, Primăria Sturzovca de materiale compromițătoare față de Șcerbani Ion nu dispune (f.d.41), totodată se află la evidența medicului psihiatru cu diagnoza „retard mental” (f.d.44 verso), reieșind și din personalitatea inculpatului, a consideră corectă pedeapsa de 3 luni stabilită de prima instanță, totodată deoarece a fost exclusă circumstanță agravantă, neîntemeiat reținută de prima instanță în sarcina inculpatului, prin aplicarea prevederilor art. 85 alin. (1) Cod penal, pentru cumul de sentințe, instanța de apel i-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de închisoare în mărime mai mică decât cea stabilită prin sentința primei instanțe, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Aici, instanța de apel a invocat că inculpatul a comis o infracțiune în termen de probă, o eventuală pedeapsă non privativă de libertate după cum a solicitat apărarea și inculpatul Șcerbani Ion, nu ar fi în măsură să asigure restabilirea echității sociale și nici să realizeze scopul prevenției comiterii de noi infracțiuni, or, se denotă faptul, că făptuitorul nu a pășit pe calea corijării, iar pedeapsa aplicată acestuia anterior nu și-a atins scopul.

Instanța de apel a specificat că, practica judiciară demonstrează că pedeapsa prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit, iar o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficient nici pentru corectarea infractorului nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni precum și de faptul că, legea penală nu urmărește scopul de a cauza suferințe fizice sau de a leza demnitatea omului, considerând că pedeapsa stabilită va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Vlas Elena în numele inculpatului Șcerbani Ion, prin care a solicitat casarea deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie aplicată o pedeapsă non privativă de libertate în privința lui Șcerbani Ion.

5.1. În motivarea recursului ordinar, avocatul Vlas Elena în numele inculpatului Șcerbani Ion a menționat că:

- decizia instanței de apel este neîntemeiată și ilegală, anume în partea stabilirii pedepsei;

- prima instanță și instanța de apel au ignorat faptul că corectarea și reeducarea lui Șcerbani Ion, fiind posibilă fără izolare de societate, prin aplicarea în privința acestuia a pedepsei nonprivative de libertate;

- atât prima instanță cât și instanța de apel nu au luat în considerare motivele invocate de apărare. Pedeapsa penală, potrivit art.61 alin. (2) Cod penal are drept scop mai întâi de toate corectarea condamnatului, iar corectarea presupune ca scop al pedepsei conștientizarea ce către infractor a celor săvârșite. Instanța de apel nu a apreciat, dacă scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia. Instanța nu a luat în considerație conduita condamnatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea faptei, în timpul judecății, precum și alte aspecte ce țin de personalitatea infractorului. Consider, că este prezentă căința sinceră a inculpatului, cu atât mai mult, că cauza penală s-a examinat în procedură specială în temeiul art.364/1 Cod de procedură penală, a colaborat cu organul de urmărire penală;

- instanțele de fond la determinarea unei pedepse juste, corecte, atât sub aspectul restabilirii drepturilor încălcate, cât și din punct de vedere al reeducării a făptuitorului, nu au ținut cont de prevederile art. 7, 75-88 Cod de procedură penală;

- ținând cont de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei, nu este rațional ca inculpatul să execute pedeapsa cu închisoare, corectarea și reeducarea lui fiind posibile fără izolarea de societate, prin aplicarea în

privința acestuia a prevederilor art.90 Cod penal, fixându-i un termen de probă;

- o condiție prevăzută expres în art.90 Cod penal, constituie concluzia instanței că nu este rațional, ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului;

- ținând cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare și coroborarea probelor care furnizează informațiile respective, consider că corectarea inculpatului Șcerbani Ion este posibilă fără privarea acestuia de libertate.

6. Referință asupra recursului declarat, a fost depusă de către procuror prin care a solicitat dispunerea inadmisibilității recursului ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din considerentele ce urmează.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Lecturând textul recursului, Colegiul penal constată că, avocatul Vlas Elena își exprimă dezacordul cu faptul că pedeapsa aplicată este prea aspră, insistând asupra aplicării unei pedepse cu suspendare în temeiul art. 90 Cod penal, astfel instanța de recurs ordinar supune verificării decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care prevede, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când: *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Instanța de recurs constată că, recurentul invocă dezacordul cu individualizarea pedepsei inculpatului de către instanța de apel, și anume în latura penală în partea neaplicării prevederilor art. 90 Cod penal.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal atestă că nu și-a găsit confirmarea temeiul pentru recurs invocat prin prisma pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, în prezenta speță, deoarece instanțele de fond și-au motivat întemeiat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului și nu au admis careva erori, stabilind justificat, în privința acestuia, pedeapsa definitivă cu închisoare pe un termen de 04 ani 08 luni, just aplicând prevederile art. 364¹ alin.(8) Co de procedură penală și art. 85 alin.(1) Cod penal.

Colegiul penal la acest capitol menționează că suspendarea pedepsei este o măsură de individualizare a executării pedepsei, stabilită de către instanța de judecată prin hotărârea de condamnare, prin suspendarea pentru o anumită perioadă de timp a executării pedepsei aplicate, dacă sunt îndeplinite anumite condiții.

Pentru aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, este imperativ ca instanța de judecată să aprecieze dacă scopul pedepsei poate fi atins prin executarea acesteia. Instanța de judecată își argumentează decizia, bazându-se pe materialele cauzei și pe datele despre persoana vinovatului, indicând în mod obligatoriu motivele condamnării cu suspendarea a executării pedepsei și perioada de probațiune.

Raportând soluțiile oferite de practica judiciară constantă la circumstanțele cauzei deduse judecății, Colegiul penal constată că instanța de apel a efectuat o analiză completă și minuțioasă a personalității inculpatului, care indică, că săvârșirea faptei nu se datorează unui concurs accidental de împrejurări și că, pentru îndreptarea inculpatului, este necesară executarea efectivă a pedepsei.

Cu referire la criticele invocate de recurent, precum că a fost efectuată o individualizare injustă a pedepsei în privința inculpatului Șcerbani Ion, instanța de recurs relevă că, în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții

drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Prin urmare, instanța de judecată trebuie să aleagă și să aplice acel tip, și acea mărime a pedepsei care vor fi cele mai eficiente pentru atingerea scopului legii penale. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Colegiul reține că, în cauza dată, inculpatul a recunoscut săvârșirea infracțiunii imputate și a solicitat de a fi judecată cauza pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, aplicând prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală.

Potrivit alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, solicitare care a fost admisă de către prima instanță, beneficiază de reducere cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare ori cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducere cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

În continuare, luând în considerație faptul că inculpatul Șcerbani Ion, a acceptat judecata pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în baza art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, acesta beneficiază de o reducere cu 1/3 a limitelor prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

În prezenta speță, Colegiul atestă că, inculpatul Șcerbani Ion, a fost condamnat în baza art. 264¹ alin.(4) Cod penal, la 03 luni închisoare, iar în conformitate cu art. 85 alin.(1) Cod penal, prin cumul de sentințe la pedeapsa aplicată lui Șcerbani Ion prin prezenta sentință, s-a adăugat partea neexecutată a pedepsei stabilite, prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Glodeni din 25.04.2018, stabilindu-i lui Șcerbani Ion pedepsa definitivă sub formă de 4 ani 8 luni închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

La caz, analizând pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani și 8 luni, aplicată inculpatului Șcerbani Ion, Colegiul penal a stabilit că aceasta se încadrează în limitele prevăzute de art. art. 264¹ alin.(4) Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală, cu aplicarea art. 85 alin.(1) Cod penal, și prin urmare instanța de apel nu au comis nici o eroare de drept la

individualizarea pedepsei, iar dezacordul părții apărării cu pedeapsa stabilită ce se încadrează în limitele legale, nu poate constitui în sine un argument verosimil și justificat pentru susținerea temeiului de drept invocat pentru casarea hotărârii atacate.

Astfel, instanța de recurs observă că, la individualizarea pedepsei și îndeosebi a modalității de executare a acesteia, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, constatând că pedeapsa aplicată va fi echitabilă faptei infracționale comise, ce corespunde normelor legale și va atinge scopul de corectare și resocializare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, ca urmare, sunt nejustificate alegațiile recurentului privind efectuarea contrară prevederilor legale de către instanța de apel a unei individualizări a pedepsei în privința lui Șcerbani Ion, or, avocatul Vlas Elena nu a expus care anume prevederi legale au fost eronat aplicate și în ce a constat concret eroarea admisă de către instanța de apel la individualizarea executării pedepsei.

Colegiul penal, suplimentar, menționează și faptul că pedeapsa stabilită, corespunde și prevederilor Recomandării Comitetului de Miniștri referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate, adoptate la 19 octombrie 1992, aceasta fiind corespunzătoare sancțiunii și totodată proporțională gravității infracțiunii comise, precum și situației personale a făptașului.

Astfel, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea instanței de apel atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Vlas Elena în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 ianuarie 2021, în cauza penală în privința lui *Șcerbani Ion XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 08 iulie 2021.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecători

Boico Victor

Catan Liliana